

Minnen

från

Svenska Teatern

i Helsingfors.

Tillegnad vännen Viktor Castegrén
af en glad gris.

Kaisaniemi 3/VI 1893.

Inkomsten tillfaller Julgrisarnes kassa.

[Westphal, Otto]

Minnen

från

Svenska Teatern

i Helsingfors.

Tillegnad vännen Viktor Castegrén
af en glad gris.

Kaisaniemi 3/VI 1893.

Helsingfors 1893.
Hufvudstadsbladets Nya Tryckeri,

Den svenska sprätthöken, Min vän
Lehman, hade redan länge bedt
mig, att i sällskap med andra Glada gossar
göra Ett besök hos Petermans flickor
På Ålands skär. Jag har alltid längtat
efter Ett skärgårdsäfventyr och då jag
icke kände till trakten, kunde jag för-
bättra mina kunskaper i Geografi och
kärlek. Vi samlades kl. 9 på aftonen
hos Advokaten Knifving, som genom
Tillfälligheter hade blifvit Bettys för-
myndare och naturligtvis äfven var be-
kant med Den sköna Helena, Nanon
och andra Sanna qvinnor. Den stora
klockan på Rosmersholm slog 10, när

vi anlände till de **Muntra fruarna i Windsor**. Vi knackade på och genast hördes: **Hvem är där? Daniel Hjort** svarade: Det är icke **Detektiven**, vi äro endast **Sportsmän**, öppna bara! Den **sköna Galathea** öppnade dörren och vi befunno oss **Inom fyra väggar** af ett riktigt **Dockhem**. Vännen **Kumlander** började naturligtvis genast som **En Rikskurtisör** af första klass med sina **Toke-rier**, talade om sin **Ambrosius** och **Den Tjocka släkten**, så att den ena **Came-liadamen** utropade: „Det här är **Sällskap**, där man har **träkgigt!** Aldrig i **lifvet** må Ni tro, att här är **Ett handelshus**, där Ni få köpa allt med edra **Guldfiskar**. Om det också är **En gård utan husbonde**, så ha vi ändå **Strandby folk** i närheten, som kan föra bort **Den objudna gästen!** Det här kan bli **En skandal**, tänkte vi naturligtvis och den ene efter den andre hade den **Åran** och försvann. Endast **Fregattkaptenen Hans Lange** stannade och skrek: „**Hvar är**

hatten! Tre par händer räckte honom genast densamma och med orden „**förbannade Utskott!**“, smet äfven han.

„**De voro Nervösa fruntimmer!**“, menade **Byggmästar Solness**, som också deltog i **Det lustiga kriget**, „de göra förbannadt **Mycket väsen** för **ingenting**. Jag skall nu försöka min lycka hos min gamla väninna **Hedda Gabler**, men hon bor hos **Herrskapet Boulinard**, så att **Skandalen i natt** säkert skulle **repeteras**, om ni alla ären med!“ „**Låtom oss skiljas!**“, sade **Mäster Olof**, „jag har fått nog af **Sparlakanslexor**. Den där **Hexan** har väl säkert också gått i **Fruktimmersskolan**, ock låss veta **Hur man gör godt!** **Madame Favart** är här **En räddande engel** för oss, ty hon har blifvit uppfostrad i **Storstadsluft** och kan tåla till och med **Belägringen** af ett helt kompanie **Villars dragoner!**“ — „**Ja**, men hos henne kan man lätt få sig **En parisare**, mina herrar“, började nu vår vän **Reif von Reiflingen**. „**Huru**

så? Berätta!“ skreks från alla sidor. „Nå, om herrarne gerna vill höra en **Kärlekens komedi**, så hör på: som ung man tillhörde jag **Ett resande teatersällskap** och blef bekant med den **Lilla slarfvan** på en maskerad i en beryktad lokal, som kallades **Guldspindeln**. Hon uppträdde som **Läderlappen** och jag som **Helgon-snidaren**. Det är för mig som **En mid-sommarnattsdröm**, när jag tänker, huru hennes hvita händer omslöt **Den stora obekanta** och jag sköt den första **Prof-pilen**, — **Utan ansvar** — som jag trodde. **De ungas förbund** förnyades naturligtvis ännu flere gånger och när **Sista hvarvet** gick af stapeln, var min lilla **Papageno**, ovan med **Det nya systemet**, endast **En svag stackare**. Men det värsta af allt var, att jag i **Fjärilsfebern** inte hade tänkt på följderna af min **Öfverdrift**. Efter ett par dagar hade jag nöjet se **Den hvita nejlikan** sticka fram, som **Den lilla sångfågeln** hade skänkt mig. — Med **Stulen lycka** gick jag till

D:r Klaus. Han satte **En droppe gift** på det **Lilla helgonet**. Detta skulle vara **Den ondes besegrare**. Men kort därefter fick min **Stackars Jonathan** ännu en **Gengångare**, så att jag vände mig till **Professor Crampton**, som då var specialist för **Tofslärkan!** Ändteligen blef jag **Kurerad!**.

Ja, ja, sådana **Småflickor** kunna ofta trassla in **Äkta mannen** i krångliga **Affärer** genom hans **Gamla synder**. Kommer ni inte ihåg **Duvals skilsmessa** eller huru **Herr Derblays giftermål** nästan gick åt fanders, när den där omtalade **Sylvi**, som nu underhålles af **Chamillac**, hemtade **Aftonen före bröllopet** till hans blifvande **Svärfar** en liten **Rosenkind**, som var **Sin pappa upp i dagen?** — I största hast blef det lilla **Söndagsbarnet** inackorderadt hos **Pehr Svinaherde** och **Lotta Svärd** för att fortsätta **Lifvet på landet**, eljes brukar sådant kunna störa en **Äktenskaplig lycka**. Nej, mina herrar, låtom oss

hellre gå till Hemmet. Det är redan sent, Corneilles klockor slå just två! Jag får nog i morgon vid kaffebordet läsa i Mammas ögon, att Hon vet någonting! Kolhandlaren har ju samma väg, icke sant? Godnatt!

Eftertryck är svinaktigt

